

Карпати

Галина Тарасюк

Карпати. Літо.
Гомонить вода
В потоках чистих.
Доли смерекові.
І я ловлю себе
На думці і на слові,
Що світ уже не той,
І я уже не та.
Лиш тихий біль
За баченим і втраченим
Смутить моє чоло,
Та серце веселить:
Від втрат гірких
Стаєм ми часто зрячими,
І воду п'єм живу
з того, що нам болять.